

॥६१॥ ननु यथाग्नेः क्षुद्राविरुक्लिङ्गाव्युच्चरत्येवमेवैतस्मादात्मनः सर्व एत आत्मानो व्युच्चरन्तीति पुरुषो देवब्रह्मादीनां सृष्टिः श्रूयते तत्कथं ब्रह्मादीनां प्राक् सिद्धान्त्योगी विशत इत्युच्यते इत्याशङ्क्याह कथा चेति देवपरमात्मनि विषये ये यं कथा जगत्कृतृत्वादि निरूपणात्मिका आत्मन आकाशः संभूत इत्यादि श्रुतिः प्रसक्ता सेयं शुभैवनात्मन्त विरुद्धेत्यर्थः यतः योगी नारायणात्मानारायणेन तुर्यमूर्त्तौ ईश्वरे अयमहं नारायण इत्यहं प्रहेण प्रणिहित आत्मा येन स तथा तं यथा यथोपासेत तथेतः प्रेत्य भवतीति श्रुतेन नारायणभावं प्राप्तो महात्मा व्यापकचित्तः सर्वानभिभूय सर्वाधिको भूत्वा मर्त्यान्पि पांचौ तिकान् जरायुजादीन् कुरुते संकल्पमात्रेण सृजति अतो योगिनां संप्रज्ञाते भूतस्रष्टृत्वं व्युत्थाने भौतिकजंतुस्रष्टृत्वं चास्तीति न कथाचित् श्रुत्या योगशास्त्रं विरुध्यते वेदांतिभिरप्यस्य योगैश्वर्यस्य हर्तुमशक्यत्वात् शास्त्रां त्यपादेऽभ्युपगतत्वाच्चेति न किंचिदवद्यं ॥ ६२ ॥ इति शान्तिः ० मोक्ष ० नै ० भा ० त्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०० ॥ ॥ ७ ॥ सुचीकटाहं न्यायेन योगमुक्त्वा सांख्यं वक्तुमारभते सम्यगिति ॥ १ ॥ २ ॥ मे मत्तः इदं वक्ष्यमाणं तत्स्व

नागान्नगान् यक्षगणान् दिशश्च गंधर्वसंघान् पुरुषान् स्त्रियश्च ॥ परस्परं प्राप्य महान्महात्मा विशेत योगी न चिराद्विमुक्तः ॥ ६१ ॥ कथाचयेयं नृपते प्रसक्ता देवे महावीर्यमतौ शुभेयं ॥ योगी स सर्वानभिभूय मर्त्यान् नारायणात्मा कुरुते महात्मा ॥ ६२ ॥ इति श्रीमहाभारते शान्ति ० मोक्ष ० योगविधौ त्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०० ॥ ॥ ७ ॥ युधिष्ठिर उवाच सम्यक् कथायं नृपते वर्णिताः शिष्टसंमतः ॥ योगमार्गो यथा न्यायं शिष्या ये हितैषिणा ॥ १ ॥ सांख्ये त्विदानीं कार्त्तुर्येन विधिं प्रब्रूहि पृच्छते ॥ त्रिषु लोकेषु यज्ज्ञानं सर्वतद्विदितं हिते ॥ २ ॥ भीष्म उवाच शृणु मे त्वमिदं सूक्ष्मं सांख्यानं विदितं तस्मानां विहितं यतिभिः सर्वैः कपिलादिभिरीश्वरैः ॥ ३ ॥ यस्मिन्नाविभ्रमाः केचिदृश्यं ते मनुजर्षभ ॥ गुणाश्च यस्मिन् बहवो दोषहानिश्च केवला ॥ ४ ॥

भित्तिशेषः यतिभिः ऋषभैः विहितं प्रकाशितं ॥ ३ ॥ तदेव स्तौति यस्मिन्निति प्राणवैसत्यं तेषामेष सत्यमिति श्रुत्या प्राणोपलक्षितस्य कर्त्तव्यस्य प्रपंचस्य यावद्भवहारमबाध्य त्वलक्षणं सत्वमन्यत् सर्वे वा बाध्यत्वं सत्वं प्रत्यगात्मन इति दर्शितं तत्राद्यमादाय कर्त्तव्योपिकर्मोपास्यादिव्यवहारः सिध्यति अत्यमादाय नेहनानास्ति किंच नेत्यादिर्जगतो बाधादिकं संगच्छते मतांते तु सर्वस्य भेदस्य पारमार्थिकत्वादिदं सर्वं यदयमात्मानेहनानास्तीत्याद्या अध्यारोपापवादन्यायेनासैक्यप्रतिपादनपराः श्रुतय उपरुध्यंत इति तेषां जगत्सत्यत्वविभ्रमो दृश्यते केषां चिदालन्यप्यसत्वभ्रमोस्ति न त्वत्मा कंचिदप्यंशे विभ्रमोस्तीत्यर्थः गुणाः कर्मज्ञानकांडयोर्दृष्टिभेदेनाविरोधादयः दोषाश्च बह्वाल्मवादोऽकस्मिन् शरीरे सर्वात्मसांनिध्याविशेषो देकस्य भोगेन सर्वेषां भोगापत्तिरित्यादयस्तेषां हानिः ॥ ४ ॥